

ภาพที่ 2.81 การเก็บเกี่ยวพืชอาหารสัตว์ในฟาร์มโคนมอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: Farmlandlp.com (2013)

ภาพที่ 2.82 ไซโลอาหารสัตว์ในฟาร์มสัตว์อินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: Farm Management Canada (2012)

ภาพที่ 2.83 การเลี้ยงโคนมอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: Farmlandlp.com (2013)

ภาพที่ 2.84 การเลี้ยงโคเนื้ออินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: Lovetoknow.com (n.d.)

ภาพที่ 2.85 การเลี้ยงไก่เนื้ออินทรีย์ในต่างประเทศสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตอาหารและการท่องเที่ยวได้

ที่มา: The Guardian (2011)

ภาพที่ 2.86 การเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: Farmlandlp.com (2013)

ภาพที่ 2.87 การเลี้ยงไก่งวงอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: The Canadian Organic Grower (2012)

ภาพที่ 2.88 การเลี้ยงแกะอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: Farmlandlp.com (2013)

ภาพที่ 2.89 การปลูกพืชในฟาร์มเกษตรอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: The Guardian (2011)

ภาพที่ 2.90 เปิดสอนการทำอาหารเป็นผลพลอยได้จากการทำฟาร์มเกษตรอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: The Guardian (2011)

ภาพที่ 2.91 เปิดสอนการทำอาหารเป็นผลพลอยได้จากการทำฟาร์มเกษตรอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: The Guardian (2011)

ภาพที่ 2.92 ตลาดผลิตผลอินทรีย์ในต่างประเทศ

ที่มา: French food in the USA (2013)

4.3.8 ประเภทปศุสัตว์ที่มีโอกาสสูงในการพัฒนาเป็นสินค้าปศุสัตว์อินทรีย์

ก. เนื้อ นม ไข่ ที่เลี้ยงแบบฟาร์มเป็นการค้า ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร โคขุน และโคนม เป็นสินค้าที่มักตรวจพบสารเคมีตกค้างในผลิตภัณฑ์ เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค การผลิตใน

ระบบเกษตรอินทรีย์จึงเป็นแนวทางการเพิ่มมูลค่า ฉะนั้นในระยะเริ่มต้นควรลดการใช้สารเคมี โดยใช้สมุนไพรและชีวภาพทดแทนการใช้ยาปฏิชีวนะเป็นสารเร่งการเจริญเติบโต (antibiotic growth promoter) และลดสารเคมีเสริมในอาหาร (feed additives) ซึ่งมีรายงานการวิจัยสนับสนุนว่าได้ผลดี ต่อมาพัฒนาการผลิตให้เข้ากับหลักการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์จนสามารถตรวจรับรองได้

ข. ปศุสัตว์อินทรีย์เพื่อการพึ่งพาตนเองในชุมชน ได้แก่ ไก่พื้นเมือง สุกรพันธุ์ หรือสุกรพื้นเมือง โดยการรวมกลุ่มผลิตและพัฒนาไปสู่การผลิตตามมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ และเชื่อมโยงหาช่องทางตลาดขายในชุมชน ในจังหวัด ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการจัดหาช่องทางตลาดที่แยกจากผลผลิตปกติเพื่อกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ

ค. โค กระบือ ที่เลี้ยงโดยเกษตรกรรายย่อย เป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนให้เกิดการผลิตเกษตรอินทรีย์ครบวงจร โดยใช้มูลโคกระบือทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์สำหรับพืช เช่น ข้าว ผัก ผลไม้ ส่วนเนื้อโคกระบือที่เลี้ยงในแหล่งที่ไม่ได้ใช้สารเคมี ปล่อยให้กินตามธรรมชาติจะมีความเป็นอินทรีย์โดยอัตโนมัติ แต่หากต้องการแปรรูปขายเป็นเนื้อโคกระบืออินทรีย์จะต้องขอรับการตรวจรับรองจากหน่วยรับรอง

5. บทสรุป

กิจการการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยเพิ่งจะเริ่มมีความสำคัญทางเศรษฐกิจมาไม่กี่ปีเอง โดยมีการขยายการเลี้ยงสัตว์ออกเป็นการเลี้ยงแบบอุตสาหกรรม จนกระทั่งปัจจุบันได้มีการจำหน่ายไก่ชำแหละแช่แข็งออกไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นและประเทศอื่น ๆ นำเงินตราเข้าประเทศมากมาย แต่ก็ยังจำกัดอยู่ในแวดวงของบริษัทใหญ่ ๆ 2-3 บริษัทเท่านั้น การเลี้ยงสุกรก็เช่นกัน จำนวนผู้เลี้ยงรายย่อยลดลง เหลือเพียงผู้เลี้ยงสุกรรายใหญ่ สำหรับอาหารประเภทนม และผลิตภัณฑ์นม แม้ว่าทางรัฐบาลจะสนับสนุนการเลี้ยงโคนมขึ้นมามากมายเพียงใดก็ตาม ประเทศก็ยังต้องสั่งซื้อผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศมาใช้เพิ่มเติม ยังไม่นับรวมถึงผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์อื่น ๆ เช่น เนื้อกระบือ เนื้อโคเบ ในขณะที่เดียวกันจำนวนกระบือของไทยมีแนวโน้มที่จะลดลง เนื่องจากเกษตรกรได้หันไปใช้เครื่องทุ่นแรงมากขึ้น กระบือที่มีอยู่ก็ขายไป ซึ่งถ้าสภาพเป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ อีกไม่นานประเทศไทยจะเกิดปัญหาการขาดแคลนเนื้อโค กระบือสำหรับบริโภคในประเทศได้ จึงควรที่เกษตรกรจะหันมาเลี้ยงสัตว์ให้มากขึ้น ซึ่งจะได้เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์สำหรับการบริโภคภายในประเทศ ถ้าหากเหลืออาจจะส่งออกจำหน่ายต่างประเทศก็ได้

การเลี้ยงสัตว์ของมนุษย์ในโลกนี้มีมากกว่า 9,000 ปี มาแล้ว เพื่อเป็นแหล่งอาหาร แรงงาน เครื่องนุ่งห่ม เครื่องมือ เครื่องใช้ ยารักษาโรค ปุ๋ย และเชื้อเพลิง เป็นต้น ทำให้การเลี้ยงสัตว์แพร่หลายไปทั่วโลก โดยจะเห็นว่าทวีปเอเชียเป็นทวีปเดียวที่พบสัตว์เลี้ยงหลายชนิดที่สุด เช่น ม้า ลา โค กระบือ สุกร เกะ แพะ ไก่ เป็ด เป็นต้น ส่วนอุฐพบมากในทวีปอาฟริกา ไก่วงพบมากในทวีปยุโรป

ปศุสัตว์อินทรีย์ (Organic livestock) หมายถึง ระบบการจัดการผลิตปศุสัตว์ที่มีความสัมพันธ์
กลมกลืนระหว่างผืนดิน พืช สัตว์ที่เหมาะสม เป็นไปตามความต้องการทางสรีระวิทยาและพฤติกรรมสัตว์
ที่ทำให้เกิดความเครียดต่อสัตว์น้อยที่สุด ส่งเสริมให้สัตว์มีสุขภาพดี เน้นการป้องกันโรคโดยการจัดการ
ฟาร์มที่ดี หลีกเลี่ยงการใช้ยาและสารเคมี